

Slova

Vladimír Mišík

Řek jsem si tuhle: Dáš si práci a napíšeš pár velkejch slov,
Dřív než tě bafnou funebráci a vodlifrujou na krchov.

Prolez jsem všecky knižní sklady, pár slov si vopsal, pár jich
škrt,
Až zbyly tři bez větší vady a to jsou život, láska, smrt.

Příšernej smutek na mě z těch slov doleh, poněvadž až je pochop
ím,
Jak zbloudilej krtek, někde v dolech, pak se v tý hloubce utopí
m.

Nebo jak lačná moucha v Mléčné dráze, nebo jak boxer v provazec
h,
Nebo jak saze v noční Praze, nebo jak básník v obrazech.

mezihra + sólo

Příšernej smutek na mě z těch slov doleh, poněvadž až je pochop
ím,
Jak zbloudilej krtek, někde v dolech, pak se v tý hloubce utopí
m.

Tak jsem poslouchal, co se říká a snažil jsem se nepropást,
Ty slova, kterejch se to týká a to jsou žrádlo, ženský, chlást.